

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2021 roku

Sąd Rejonowy w Łukowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Edyta Cieliszak

Protokolant st. sekr. sądowy Beata Siestrzewitowska

po rozpoznaniu dnia 19 maja, 10 sierpnia i 3 listopada 2021 roku sprawy W. M. córki E. i H. z domu R. ur. (...) w A. oskarżonej o to, że:

w dniu 17 października 2020 roku w W., gm. W., w woj. (...) zniesła A. M. w ten sposób, że w treści sporządzonej przez siebie pisemnej odpowiedzi na pozew o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej w sprawie o sygnaturze (...) Sądu Rejonowego – III Wydział Rodzinny i Nieletnich w Ł. pomówiła go o postępowanie i właściwości mogące poniżyć go w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla wykonywanej przez niego działalności zawodowej rzeczoznawcy majątkowego polegające na tym, że:

- w 2015 roku wielokrotnie wydzwaniał do pracowników Izby Celnej w B. domagając się przeprowadzenia przez nich kontroli w sklepie prowadzonym przez oskarżoną w związku z handlem alkoholem pochodzącym z nielegalnego źródła.

- w lutym 2020 roku (po przeprowadzeniu w dniu 18 lutego 2020 roku przez członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów kontroli w sklepie prowadzonym przez oskarżoną) złożył w imieniu męża oskarżonej G. M. odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B., w którym twierdził że oskarżona nie powinna mieć koncesji na sprzedaż alkoholu, zaś gmina, która wydała jej koncesję dopuściła się „rażącego przestępstwa”,

- straszył pracowników Urzędu Gminy w W. konsekwencjami dyscyplinarnymi w związku z wydaniem oskarżonej koncesji na sprzedaż alkoholu i ubliżał im,

a nadto, że:

- nie wydał oskarżonej – pomimo domagania się przez nią – kopii sporządzonej przez niego pisemnej umowy o wybudowanie ścianki z karton-gipsu zawartej pomiędzy oskarżoną i jej mężem G. M. (którą to umowę podpisała oskarżona, jej mąż, dzielnicowy aspirant A. oraz pani P. z GOPSu) oraz mógł coś jeszcze dopisać w treści powyższego dokumentu po jego podpisaniu przez w/w osoby obecne przy jego sporządzaniu – które to okoliczności nie miały miejsca i były nieprawdziwe, a następnie przesłała sporządzoną przez siebie odpowiedź na pozew (zawierającą wskazane powyżej treści zniesławiające oskarżyciela prywatnego A. M.) do Sądu Rejonowego – III Wydział Rodzinny i Nieletnich w Ł. w celu załączenia jej do akt sprawy (...), to jest o czyn z art. 212 § 1 k.k.

orzeka:

W. M. uznaje za winną zarzucanego jej czynu i za czyn ten na podstawie art. 212 § 1 kk skazuje ją i wymierza jej karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. (dziesięć); na podstawie art. 212 § 3 kk orzeka od oskarżonej nawiązkę w kwocie 1000 zł. (tysiąca) na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w W.; zasądza od W. M. na rzecz A. M. kwotę 300 zł. (trzysta) tytułem zwrotu wniesionego przez niego ryczałtu oraz poniesione przez niego koszty zastępstwa procesowego w niniejszej sprawie, zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	(...)	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. M.	jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W. M. została pozwana przez swojego męża G. M., który złożył do Sądu Rejonowego w Łukowie pozew o ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej, w pisemnej odpowiedzi na pozew złożonej w tej sprawie w dniu 17 października 2020 r- sygn. akt (...) zawarła nieprawdziwe twierdzenia dotyczące brata powoda- A. M. (który nie był stroną niniejszego postępowania) i wskazała, że:</p> <p>-w 2015r wielokrotnie wydzwaniał do pracowników Izby Celnej w B. domagając się przeprowadzenia przez nich kontroli w sklepie prowadzonym przez oskarżoną w związku z handlem alkoholem pochodzącym z nielegalnego źródła,</p> <p>-w lutym 2020r (po przeprowadzeniu w dniu 18 lutego 2020r przez członków Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów alkoholowych kontroli w sklepie prowadzonym przez oskarżoną) złożył w imieniu męża oskarżonej G. M. odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B., w którym twierdził, że oskarżona nie powinna mieć koncesji na sprzedaż alkoholu, zaś gmina, która wydała jej koncesję dopuściła się rażącego przestępstwa,</p>	<p>kopia odpowiedzi na pozew złożona do sprawy (...)</p>	<p>24-25</p>	
--	--	--------------	--

<p>-straszył pracowników Urzędu Gminy w W. konsekwencjami dyscyplinarnymi w związku z wydaniem oskarżonej koncesji na sprzedaż alkoholu i ubliżał im,</p> <p>-nie wydał oskarżonej- pomimo domagania się przez nią- kopii sporządzonej przez niego pisemnej umowy o wybudowanie ścianki z karton- gipsu zawartej między oskarżoną i jej mężem G. M. (którą to umowę podpisała oskarżona , jej mąż, dzielnicowy aspirant A. oraz pani P. z (...)u) oraz mógł coś jeszcze dopisać w treści tego dokumentu po jego podpisaniu przez w/w osoby- przy czym okoliczności te nie były prawdziwe (oskarżona tego nie udowodniła),</p>			
oświadczenie o zgodzie na wybudowanie ścianki działowej	26		
pismo A. M. do Wójta Gminy W. oraz odpowiedź na nie	27-30		
korespondencja z SKO w B. dot. odwołania G. M. od decyzji o udzieleniu zezwolenia na sprzedaż alkoholu oskarżonej	36-42		
wyjaśnienia oskarżonej W. M.	62-64		

zeznania A. M.	65-66		
zeznania L. P.	67		
zeznania R. A.	67-68		
zeznania M. S.	69-70		
zeznania G. Z.	70-71		
dokumentacja związana z kontrolą przeprowadzoną przez pracowników Izby Celnej w B. w 2015r	82-109		
zeznania funkcjonariuszy Izby Celnej w B. R. M., M. M., M. W., T. P.	k.138-141		
W. M. nie były dotychczas karana	dane o karalności	60	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	W. M.	jak w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
wyżej opisane twierdzenia zawarte przez oskarżoną w odpowiedzi na pozew są prawdziwe	wyjaśnienia W. M.	62-64	

zeznania S. C.	68-69		
zeznania P. M.	130v-131v		
1. Ocena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	kopia odpowiedzi na pozew złożona do sprawy (...)	nie kwestionowana, potwierdzona po zapoznaniu się z aktami postępowania w sprawie SR w Łukowie sygn. akt (...)	
oświadczenie o zgodzie na wybudowanie ścianki działowej	nie kwestionowane, potwierdzone przez osoby uczestniczące w czynności, oświadczenie podpisała oskarżona a pozostałe osoby wpisane zostały jako osoby obecne podczas spisywania oświadczenia, co potwierdziły		
pismo A. M. do Wójta Gminy W. oraz odpowiedź na nie	nie kwestionowane, wynika z niego, że oskarżyciel prywatny po uzyskaniu informacji o zarzutach pod jego adresem (jakoby straszył urzędników urzędu konsekwencjami dyscyplinarnymi, ubliżał im, złożył za G. M. odwołanie do SKO w B.) uzyskał pisemne oświadczenie tych pracowników, że fakty takie nie miały		

	<p>miejsca, świadkowie M. S. i L. P. także potwierdzili nieprawdziwość zarzutów oskarżonej w swoich zeznaniach</p>	
<p>korespondencja z SKO w B. dot. odwołania G. M. od decyzji o udzieleniu zezwolenia na sprzedaż alkoholu oskarżonej</p>	<p>nie kwestionowana, wynika z niej jednoznacznie, że odwołanie od decyzji zezwalającej oskarżonej na sprzedaż alkoholu złożył jej mąż, G. M. a nie jego brat, A. M.- oskarżyciel prywatny</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonej W. M.</p>	<p>w części, w której potwierdza, że złożyła pisemną odpowiedź na pozew i zawarła tam treści wskazane w akcie oskarżenia, którymi miała zniesławić oskarżyciela prywatnego a także co istniejącego między nią i jej synem z jednej strony a z drugiej jej mężem G. M. , jego bratem A. oraz siostrą G. Z. z drugiej konfliktu, w tym zakresie nie budzą wątpliwości i są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami wskazanymi osób (za wyjątkiem G. M., który skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań w tej sprawie), nie są natomiast dla sądu przekonujące i wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, w których przekonuje o prawdziwości zarzutów pod adresem A. M. sformułowanych w odpowiedzi na pozew i kwestionowanych prywatnym aktem oskarżenia, zdaniem sądu</p>	

	<p>w tym zakresie oskarżona której spoczywał obowiązek wykazania prawdziwości tych zarzutów aby mogła skorzystać z kontratypu sformułowanego w art.213 kk- obowiązkowi temu nie sprostala i nie wykazała ich prawdziwości a jej wyjaśnienia w tym zakresie sąd uznał za nieprzekonujące i niewiarygodne wobec ich sprzeczności praktycznie z całym materiałem dowodowym zarówno osobowym jak i z dokumentów (za wyjątkiem zeznań syna P. M., pozostającego w ewidentnym konflikcie z oskarżycielem)</p>	
zeznania A. M.	<p>świadek potwierdził konflikt z oskarżoną, zaprzeczył jednak stawianym przez nią zarzutom sformułowanym przez nią nie tylko w odpowiedzi na pozew ale w trakcie całego późniejszego postępowania, wskazał dowody na poparcie swoich zeznań a zeznania zarówno pracowników UG w W., jak też dzielnicowego oraz funkcjonariuszy celno-skarbowych potwierdzają jego zeznania, że nie dopuścił się naruszeń wskazywanych przez oskarżoną, nie wpływał na pracowników gminnych, nie groził im i nie ubliżał, nie wpływał na ich czynności, nie dopisywał</p>	

	<p>niczego w sporządzonym oświadczeniu, zeznania pracowników Urzędu Celnego w B. przeczą też ewidentnie wersji oskarżonej, jakoby którykolwiek z nich sugerował, że podjęli czynności kontrolne na skutek działań jakiegoś członka jej rodziny, funkcjonariusze zaprzeczyli, żeby podawali kiedykolwiek w takich okolicznościach takie informacje, brak podstaw do zakwestionowania zeznań oskarżyciela prywatnego jako że są spójne i zgodne z przeprowadzonymi na jego wniosek dowodami z zeznań świadków oraz z dokumentów</p>	
zeznania L. P.	<p>nie budziły wątpliwości, sąd obdarzył jej wiarą, nie były też kwestionowane, świadek podała znane jej z racji pełnionych obowiązków okoliczności, nie jest zaangażowana w spór, potwierdziła swoją obecność podczas spisywania przez oskarżyciela treści oświadczenie, którym oskarżona wyrażała zgodę na postawienie ścianki działowej i w owym oświadczeniu została wskazana jako osoba obecna przy czynnościach, zeznała też, że oświadczenie było pisane ręcznie i oskarżona w jej obecności nie dopominała się o wydanie jego kopii, nic jej również nie</p>	

	<p>było wiadome na temat jakichkolwiek gróźb ze strony oskarżyciela pod adresem pracowników gminy czy też straszenia kogokolwiek konsekwencjami</p>	
<p>zeznania R. A.</p>	<p>nie budzą wątpliwości, zeznał znane mu z racji wykonywanej funkcji dzielnicowego okoliczności, uczestniczył jako osoba obecna i przybrana w spisywaniu oświadczenia o wybudowaniu ścianki działowej, było spisane ręcznie, także do niego oskarżona mówiła, że to A. M. napisał pismo o odebranie jej koncesji na sprzedaż alkoholu, choć takowego nie widział, bark jest podstaw do odmówienia wiary jego zeznaniom</p>	
<p>zeznania M. S.</p>	<p>świadek, który jako pracownik Urzędu Gminy zajmuje się wydawaniem pozwoleń(koncesji) na sprzedaż alkoholu zaprzeczył jakoby oskarżyciel A. M. wywierał na niego jakikolwiek wpływ, groził czy ubliżał w sprawie wydania takiej koncesji oskarżonej, potwierdził też wynikającą z dokumentów okoliczność, że odwołanie o przyznaniu takiej koncesji złożył mąż oskarżonej a nie oskarżyciel, świadek potwierdził okoliczność wynikającą z zeznań S. C., że oskarżyciel prywaty i</p>	

	<p>jego siostra wchodzili do zajmowanego przez niego pokoju (byli sami bądź z mężem oskarżonej) i pytali o bieg odwołania i o to, czy można przyspieszyć jego rozpatrzenie, uzyskali stosowną odpowiedź, jego zeznań nie można w żadnym razie rozpatrywać jednak jak chce tego oskarżona jako próbę wpływania na czynności organu, groźenie pracownikom urzędu konsekwencjami czy groźby wobec nich, brak podstaw do kwestionowania zeznań świadka</p>	
<p>zeznania G. Z.</p>	<p>świadek potwierdziła konflikt z oskarżoną zarówno swój jak też oskarżyciela prywatnego, nie zaprzeczała jakoby w okresie wcześniejszym- w 2015r pisała do Urzędu Gminy w sprawie " zlikwidowania ogródka" przy sklepie oskarżonej, nie pamięta aby interweniowała w sprawie przyspieszenia odwołania do SKO w B., zaprzeczyła jakoby oskarżyciel miał pisać skargi, odwołania, wnioski o przeprowadzenie kontroli w sklepie oskarżonej, jakkolwiek świadek pozostaje w ewidentnym konflikcie z oskarżoną i niewątpliwie tak jak i oskarżyciel jest zainteresowana wynikiem różnych postępowań toczących się z udziałem oskarżonej i jej męża</p>	

	<p>a brata świadka i oskarżyciela (także z racji choroby alkoholowej G. M.), to jednak wskazać należy, że nie ma przekonujących dowodów- w świetle zebranego w sprawie materiału- na uznanie za wiarygodne twierdzeń oskarżonej zawartych w odpowiedzi na pozew a tym samym brak jest podstaw do zakwestionowania zeznań G. W. w tym zakresie</p>	
<p>dokumentacja związana z kontrolą przeprowadzoną przez pracowników Izby Celnej w B. w 2015r</p>	<p>nie kwestionowana i nie budzi wątpliwości, wynika z niej niewątpliwie, że kontrolę zainicjowało skierowanie anonimowego donosu, co w tego typu sprawach zdarza się najczęściej, z dokumentacji tej nie wynika, aby ktokolwiek wielokrotnie dzwonił domagając się przeprowadzenia kontroli (byłyby z dużą dozą pewności sporządzona z tego notatka), nie wynika z tej dokumentacji jakikolwiek udział oskarżyciela prywatnego w tych czynnościach</p>	
<p>zeznania funkcjonariuszy Izby Celnej w B. R. M., M. M., M. W., T. P.</p>	<p>oczywistym jest, że z racji upływu czasu i wielości podobnych czynności świadkowie nie byli w stanie podać szczegółów kontroli przeprowadzonej u oskarżonej, podali jednak jednoznacznie, że nie mogło być mowy, nie jest to praktykowane aby wskazywać przyczynę</p>	

	<p>takiej kontroli osobie kontrolowanej, czy jest wynikiem np. donosu, czy też imiennej informacji o możliwości popełnienia czyny zabronionej czy np. kontrolą rutynową, zaprzeczyli możliwość udzielenia oskarżonej informacji aby uważała na kogoś z rodziny męża, jak twierdzi oskarżona i aby taka rozmowa odbyła się w dodatku w obecności jeszcze innej osoby, nie kontrolowanej- syna oskarżonej, świadkowie podali znane im okoliczności, brak jest podstaw do kwestionowania ich zeznań</p>	
<p><i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
<p>1.2.1</p>	<p>zeznania S. C.</p>	<p>są dla sądu wiarygodne w zakresie, w jakim świadek wskazał fakty zaobserwowane przez siebie, wizytę oskarżyciela prywatnego i jego siostry w Urzędzie, w pokoju, gdzie pracuje świadek S., który także tę wizytę potwierdził, w tym zakresie nie budzą wątpliwości, wbrew twierdzeniom oskarżonej jak już wspomniano ta</p>

		<p>wizyta nie może jednak przesądzać i świadczyć o prawdziwości zarzutów oskarżonej o tym, że to A. M. napisał odwołanie od decyzji przyznającej koncesję na sprzedaż alkoholu oskarżonej, ani że wpływał na pracowników urzędu w jakikolwiek sposób, jak już wskazano wyżej, poza tym świadek, brat oskarżonej zna podłoże konfliktu między nią a członkami rodziny jej męża z ust swojej siostry i jej osobistych odczuć, że za każdą praktycznie spotykającą ją krzywdą (np. utratą zdrowia) stoją oskarżyciel prywatny i jego siostra i choć jako najbliższy oskarżonej z pewnością przyjmuje te słowa na wiarę i staje po jej stronie, to jednak wszelkie oskarżenia, w tym np. o sfalszowanie oświadczenia czy możliwości jego sfalszowania, inicjowanie kontroli, w tym pisanie ich i odwołań za męża oskarżonej muszą mieć z uwag na ten właśnie wieloletni konflikt oparcie w dowodach obiektywnych</p>
zeznania P. M.	nie mogą zostać uznane za wiarygodne w części, w której twierdzi, że słyszał ostrzeżenia kontrolującego funkcjonariusza celnego, aby W. M. uważała na rodzinę męża wobec jednoznacznych w tym zakresie zeznań	

	<p>przeprowadzających kontrolę, którzy zaprzeczyli takiej możliwości, świadek tak jak i oskarżona łącząc różne okoliczności upatrują się konkretnych działań przeciwko nim ze strony między innymi A. M., z punktu subiektywnej ich oceny mogą mieć pewne przypuszczenia czy wysnuwać wnioski- mają takie prawo, aby jednak publicznie, w piśmie procesowym formułować tego rodzaju zarzutu muszą zdawać sobie sprawę z tego, że trzeba je udowodnić bez żadnych wątpliwości, w przeciwnym razie powinny pozostać w sferze ich przypuszczeń, świadek zeznał, że w rozmowie z nim jego ojciec potwierdził, że "za kontrolą celną w 2015r stał jego brat A."- okoliczności tej wobec skorzystania z prawa do odmowy zeznań przez G. M. nie można jednak pozytywnie zweryfikować</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>W. M.</p>

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Przeprowadzone w sprawie dowody wskazują, że oskarżona dopuściła się zarzucanego jej prywatnym aktem oskarżenia czynu, zniesławienia oskarżyciela prywatnego A. M. w sposób opisany na wstępie a zatem jej czyn wyczerpał dyspozycję art.212§1 kk. Przedmiotem ochrony przepisu art. 212 § 1 k.k. jest cześć i godność osoby pomawianej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Z drugiej strony niewątpliwą jest konieczność ochrony takich wartości, jak swoboda wypowiedzi, wolność wyrażania opinii, czy realizacja prawa do sądu poprzez podnoszenie w pismach procesowych określonych argumentów, w tym dotyczących sposobu postępowania innej osoby, czy jej właściwości. Powyższe prawa i wolności nie są jednak nieograniczone, co oznacza, że niedopuszczalne jest przekraczanie pewnych granic, zwłaszcza w zakresie ochrony czci i godności innych</p>	

osób oraz poszanowania ich praw. Pozaustawowy kontratyp prawa do dozwolonej krytyki odnosi się wyłącznie do takich sytuacji, w których krytyka ta jest konieczna, tj. dla obrony uzasadnionego interesu konieczne jest naruszenie dobrego imienia innej osoby lub podmiotu zbiorowego. Wykroczenie poza ramy konieczności skutkuje odpowiedzialnością za zniesławienie. W orzecznictwie przyjmuje się, że realizowanie prawa do krytyki w pismach procesowych, skargach, wnioskach pozbawione jest cech bezprawności, pod warunkiem, że działanie sprawcy nie zmierza wyłącznie do poniżenia osoby, której dotyczy stawiany w piśmie zarzut (postanowienie SN z dnia 9 lipca 2013 r. II KK 152/13 Lex nr 1352390, wyrok SN z dnia 26 marca 2015 r., V KK 329/14, Lex nr 1666919; również A. Zoll, Kodeks karny, część szczególna, Komentarz, Kraków Zakamycze 1999, t II, str. 658-660, także 3 wydanie tego Komentarza pod redakcją A. Zolla z 2008 r, w części dotyczącej art. 213 kk). To samo należy odnieść do ustnych wypowiedzi w toku postępowania sądowego. Należy przy tym zwrócić uwagę na rozróżnienie między wypowiedziami (ustnymi bądź pisemnymi)

mającymi charakter ocenny, a wypowiedziami dotyczącymi okoliczności faktycznych. O ile można weryfikować wypowiedzi dotyczące faktów, o tyle prawdziwość osądów ocennych weryfikacji w kategoriach prawda-falsz nie podlega. Krytyką nie będzie więc pomówienie o takie postępowanie, które nie miało miejsca (por. wyrok SN z dnia 5 listopada 2003 r., IV KK 426/02, Lex nr 82304). Trafnie wskazano w kasacji, że granice dozwolonej krytyki nie są jednoznacznie określone, gdyż zależne są od wielu czynników, które winny być brane pod uwagę przy ocenie konkretnego zachowania. Podnoszenie podczas procesów sądowych zarzutów nie stanowi zniesławienia tylko wówczas, gdy rzeczywiście zmierza do obrony własnego interesu i nie jest ukierunkowane wyłącznie na poniżenie osoby, której dotyczy.

Uwolnienie oskarżonej od odpowiedzialności karnej za pomówienie w tej sprawie byłoby uzasadnione tylko w warunkach określonych w art. 213 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem nie ma przestępstwa określonego w art. 212 § 1 k.k., jeżeli zarzut uczyniony niepublicznie jest prawdziwy. Z konstrukcji cytowanego

przepisu wynika, że **ciężar udowodnienia w postępowaniu karnym prawdziwości zarzutu spoczywa na oskarżonym**. Oskarżona nie przedstawiła żadnych przekonujących i obiektywnych dowodów, na podstawie których można by twierdzić, że postawione przez nią zarzuty, szereg zarzutów dotyczących postępowania i właściwości A. M., są prawdziwe. Nie można uznać, że w granicach dozwolonego zachowania się w procesie wolno zarzucać innej osobie popełnienie przestępstwa czy zarzucać jej możliwość popełnienia takowego (sfalszowania treści oświadczenia, dopisywania do niego innych rzeczy, grożenia urzędnikom, wpływania na nich) bez podania dowodów, na których zarzut taki jest formułowany, przy czym nie chodzi jak już wspomniano o subiektywną ocenę pozostającego w konflikcie oskarżyciela ale obiektywne dowody prawdziwości zarzutów.

Wreszcie wskazać należy, że występki z art. 212 § 1 k.k. jest przestępstwem umyślnym i niezbędne jest wykazanie, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. W niniejszej sprawie przyjąć

należy, że działała co najmniej z zamiarem ewentualnym. A. M. przez wiele lat (także obecnie) współpracuje z sądami, w tym z miejscowym sądem, wydając najpierw jako biegły sądowy a obecnie biegły ad hoc opinie do spraw jako rzeczoznawca , współpracuje także z samorządami. W sprawie (...) nie był w ogóle stroną, dotyczyła ustanowienia rozdzielnosci majątkowej między oskarżoną i jej mężem i w odpowiedzi na pozew zawarte winny być merytoryczne argumenty przeciwko uwzględnieniu powództwa. Tymczasem większa część tego pisma procesowego dotyczy właśnie A. M., różnych zarzutów pod jego adresem, zarzutów nie związanych ze sprawą, gdzie następnie był jedynie świadkiem. Zarzuty te mogły go, jako osobę zaufania publicznego, która musi się charakteryzować wyższymi niż przeciętne standardami etycznymi, narazić na utratę zaufania potrzebnego do wykonywanej funkcji i działalności.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. M.	grzywna 100 stawek po 10 zł każda,		sąd uznał, że kara grzywny będzie karą

nawiązka w kwocie 1000 zł na wskazany przez oskarżyciela prywatnego cel społeczny

współmierną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonej i przypisanego jej czynu, wpłynie na nią zapobiegawczo i wychowawczo wskazując na konieczność baczenia na swoje słowa, tak aby nie naruszać norm prawnych, podkreślić należy, że oskarżona w postępowaniu dotyczącym jej i męża skupiła się tak naprawdę na oskarżaniu między innymi A. M., choć nie była stroną tego postępowania, mimo przeprowadzonych dowodów także jej postawa w trakcie postępowania wskazuje, że mimo przeprowadzonych dowodów z dołączonych dokumentów, zeznań funkcjonariuszy publicznych, urzędników, nie skorygowała w ogóle swojej postawy w dalszym ciągu oskarżając A. M. o rzeczy wykraczające poza ten proces (co zostało jedynie fragmentarycznie wskazane w protokole przy jej mowie końcowej), kara powinna uświadomić jej przeto, że konieczna jest odpowiedzialność za słowo , jako okoliczność łagodzącą sąd miał na uwadze niekaralność oskarżonej, szczególną sytuację motywacyjną związaną z długotrwałym rodzinnym konfliktem, sąd miał też na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonej (k. 62) ustalając wysokość stawki dziennej oraz nawiązki

			orzeczonej na wniosek oskarżyciela i na cel przez niego wskazany
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	na podstawie art.626§1, 628 kpk orzeczono o kosztach procesu, zasądzając na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty (wniesionego ryczałtu i zastępstwa procesowego) oraz opłatę na rzecz Skarbu Państwa.		

1.Podpis	
sędzia Edyta Cieliszak	

POUCZENIE O UPRAWNIENIACH I OBOWIĄZKACH

Strona ma prawo do złożenia w terminie 7 dni od daty ogłoszenia wyroku wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Oskarżony pozbawiony wolności, który nie ma obrońcy i – pomimo złożenia wniosku o doprowadzenie go na termin rozprawy, na którym ogłoszono wyrok – nie był obecny podczas ogłoszenia wyroku, ma prawo do złożenia wniosku o sporządzenia na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w terminie 7 dni od daty doręczenia mu wyroku.

Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie wskazując:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowany, oraz sprawy, której dotyczy;
- 2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo, a także – w pierwszym piśmie złożonym w sprawie – numer telefonu, telefaksu i adres poczty elektronicznej lub oświadczenie o ich nieposiadaniu;
- 3) treść wniosku, czy dotyczy całości wyroku czy też niektórych czynów, których popełnienie oskarżyciel zarzucił oskarżonemu, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu oraz oznaczenie oskarżonego, gdy wniosek nie pochodzi od oskarżonego;
- 4) datę i podpis składającego pismo (za osobę, która nie może się podpisać, pismo podpisuje osoba przez nią upoważniona, ze wskazaniem przyczyny złożenia swego podpisu).

Wniosek złożony przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub którego braki formalne nie zostały uzupełnione w terminie przez wnoszącego nie zostanie przyjęty (art. 119, art. 422 § 1, § 2 i § 3)²⁾.

Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom i podmiotowi zobowiązanemu przysługuje apelacja (art. 444).

Apelację wnosi się na piśmie do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie 14 dni od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem (art. 428 § 1, art. 445 § 1).

Apelację co do winy uważa się za wniesioną przeciwko całości wyroku, a apelację co do kary uważa się za wniesioną przeciwko całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych. Natomiast apelację co do środka karnego, środka kompensacyjnego albo przepadku uważa się za wniesioną odpowiednio przeciwko całości rozstrzygnięcia o środkach karnych albo o środkach kompensacyjnych albo o przepadku (art. 447 § 1-3).

W apelacji można podnosić zarzuty, które nie stanowiły lub nie mogły stanowić przedmiotu zażalenia (art. 447§ 4).

Podstawą apelacji nie może być błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia, oraz rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka, związane z treścią zawartego porozumienia w sprawie wydania wyroku skazującego, wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenie przepadku lub środka kompensacyjnego lub rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia kosztów procesu (art. 447 § 5).

Podstawą apelacji nie mogą być wyłącznie zarzuty, których uwzględnienie mogłoby nastąpić w trybie sprostowania omyłki pisarskiej lub rachunkowej oraz w obliczeniu terminów w wyroku albo uzasadnieniu do niego, w trybie rozstrzygnięcia co do przepadku, zaliczenia tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub okresu rzeczywistego pozbawienia wolności, okresu zatrzymania prawa jazdy lub innego odpowiedniego dokumentu lub okresu zawieszenia oskarżonego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo nakazania powstrzymania się od określonej działalności lub od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów, lub zakazania ubiegania się o zamówienia publiczne na czas trwania postępowania, nałożenia obowiązku zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu albo dowodów rzeczowych, oraz w trybie rozstrzygnięcia o kosztach procesu (art. 447 § 6).

Apelacja wniesiona po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo niedopuszczalna z mocy ustawy nie zostanie przyjęta (art. 429 § 1).

Oskarżony ma prawo do korzystania przy sporządzeniu apelacji z pomocy ustanowionego przez siebie obrońcy, a strona inna niż oskarżony może ustanowić pełnomocnika. Do czasu ustanowienia obrońcy przez oskarżonego pozbawionego wolności, obrońcę może ustanowić inna osoba. Apelacja od wyroku sądu okręgowego, która nie pochodzi od prokuratora lub pełnomocnika będącego radcą prawnym, powinna być sporządzona i podpisana przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Wydatki związane z ustanowieniem obrońcy albo pełnomocnika ponosi strona, która go ustanowiła (art. 6, art. 83 § 1, art. 87 § 1, art. 446 § 1, art. 620).

Jeśli strona nie ma obrońcy albo pełnomocnika z wyboru, może żądać, aby wyznaczono obrońcę albo pełnomocnika z urzędu, w tym w celu dokonania określonej czynności, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów ustanowienia obrońcy albo pełnomocnika z wyboru bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny. Pełnomocnik z urzędu zostanie wówczas wyznaczony z listy pełnomocników. Wyznaczenie pełnomocnika z urzędu może zostać cofnięte, jeżeli okaże się, że nie istnieją okoliczności, na podstawie których go wyznaczono (art. 78 i art. 81a § 1 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Udział obrońcy w postępowaniu nie wyłącza osobistego działania w nim oskarżonego, a udział pełnomocnika nie wyłącza osobistego działania w nim strony innej niż oskarżony (art. 86 § 2 w zw. z art. 88 § 1 zd. drugie).

Do biegu wskazanych powyżej terminów nie wlicza się dnia, od którego liczy się dany termin. Jeżeli koniec tego terminu przypadnie na dzień przez ustawę uznany za dzień wolny od pracy lub na sobotę, czynność można wykonać następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą (art. 123 § 1 i § 3). Termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem wnioski o sporządzenie uzasadnienia na piśmie lub apelacja zostaną złożone bezpośrednio w sądzie albo:

1. nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej;
 2. nadane w polskim urzędzie konsularnym;
 3. złożone przez żołnierza, z wyjątkiem żołnierza pełniącego terytorialną służbę wojskową dyspozycyjnie, w dowództwie jednostki wojskowej;
 4. złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji odpowiedniego zakładu;
 5. złożone przez członka załogi polskiego statku morskiego kapitanowi statku (art. 124).
- 1) należy wybrać właściwy zwrot;
 - 2) podane w nawiasach przepisy oznaczają odpowiednie artykuły ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, z późn. zm.).